

РОЗДІЛ І. ІСТОРІЯ УКРАЇН

УДК 94(477.41) «1654»

*Олена Колибенко,
Олександр Колибенко
(Переяслав-Хмельницький)*

ПЕРЕЯСЛАВСЬКІ КОЗАКИ НА ПЕРЕЯСЛАВСЬКІЙ РАДІ 1654 Р.

У статті зроблено спробу порівняльного аналізу двох антропонімічних джерел – «Реєстру всього Війська Запорозького» 1649 р. та присяжних списків 1654 р.

Лише після публікації присяжних списків 1654 р. з'явилась можливість окреслення вузького кола осіб, які були задіяні у цій історичній події – «Переяславській раді», та їх максимально повна локалізація. Аналіз інформативних можливостей присяжних списків 1654 р. було розпочато В.В. Кривошеєю з метою розширення і уточнення персонального складу козацької старшини. Ним було локалізовано цілу групу антропонімів з присяжних списків як козацько-старшинських імен з «Реєстру» 1649 р., а також виявлено невідомі раніше факти у біографії багатьох історичних осіб, встановлено факт чи розширено період їх перебування на старшинських посадах, простежено походження частини старшини з козаків певної сотні.

Проведений порівняльний аналіз цих двох джерел дозволив доповнити та підтвердити точку зору В.В. Кривошеї про представницький характер списку присяги козаків Переяславського полку, про що свідчить як знаходження попередньо цих козаків на високих урядових посадах, так і представництво від сотень полку. Поглиблене ж вивчення цих джерел дасть можливість виявити нову історичну інформацію, значно збільшивши джерелознавчі можливості інших джерел – антропонімічних, топонімічних, картографічних.

Ключові слова: *Переяславська рада, присяжні списки, переяславські козаки, «Реєстр всього Війська Запорозького» 1649 р., козацька старшина.*

Козацькій раді, що відбулася у Переяславі у січні 1654 р., як одній із «священних корів» радянської історіографії, завжди приділялось багато уваги. На сучасному етапі інтерес дослідників до цієї історичної події також не вщухає. Їй присвячено численні статті й монографії, проводяться конференції, кожні п'ять років відзначаються «ювілейні» дати на кшталт нещодавнього 355-річчя чи зовсім свіжого 360-річчя [10; 11].

Однак, незважаючи на такий потужний (особливо в останні 60 років) розвиток «переяславознавства», багато питань, пов'язаних з цією подією, не отримали належного висвітлення у сучасній історичній науці. Як зазначає з цього приводу дослідник генеалогії українського козацтва В.В. Кривошея, «Навколо подій, що відбулися у 1654 р. в Переяславі, сотні років точилися дискусії, різні аспекти подій мали безліч трактувань. Документальному з'ясуванню багатьох питань заважала неповна актуалізація джерельної бази власне присяги, яку склали козаки і міщани перед емісарами на чолі з боярином В. Бутурліним, у Переяславі та в деяких інших містах Гетьманщини» [9, с. 3].

Важко не погодитись із даним твердженням фахівця, яким зроблено величезний внесок у дослідження генеалогії української козацької старшини [1; 3; 4; 5; 6; 7; 8]. Дійсно, лише після публікації власне присяжних списків 1654 р. з'явилась можливість детальної розробки багатьох важливих питань, одним із яких є окреслення того досить вузького кола осіб, які були задіяні у цій історичній події, та їх максимально повна локалізація.

Метою статті є спроба порівняльного аналізу двох антропонімічних джерел – «Реєстру всього Війська Запорозького» 1649 р. та присяжних списків 1654 р.

Як відомо, у Переяславі присягнуло московському цареві 284 чоловіки, переважну більшість яких становила козацька старшина [13, с. 181]. Незважаючи на фіксацію їх імен у присяжних списках переважно на московський взірець, є можливість ідентифікувати значну частину цих людей, виявивши серед них тих осіб, які залишили свій слід в історії й відображені

в інших джерелах. Найближчим по хронології до присяжних списків 1654 р. антропонімічним джерелом, у якому відображена (на український взірєць) більшість імен учасників козацької ради у Переяславі, є «Реєстр всього Війська Запорозького» 1649 р. Цей унікальний антропонімічний документ, що містить у собі імена, прізвища та прізвиська 40477 козаків з 16-ти полків України, є джерелом першочергової ваги, яке має величезний джерелознавчий потенціал.

Оскільки «Реєстр» було укладено у проміжку з кінця жовтня 1649 р. до середини лютого 1650 р. [12, с. 10–16; 13, с. 143], то його створення відділяють від часу складання присяжних списків всього лише 4 роки. Зрозуміло, що протягом 1650–1654 рр. якась певна частка козаків з «Реєстру» загинула в боях, хтось потрапив у полон чи був у цей час поза межами України. Також за чотири роки до лав козацтва увійшла певна кількість козацької молоді, чії імена теоретично могли потрапити до присяжних списків. Однак, не підлягає сумніву, що переважна більшість тих, хто присягав у 1654 р. в Переяславі, мали бути записані у «Реєстрі» 1649 р. серед козацької старшини чи серед рядових козаків, які зробили за ці чотири буремні роки певний кар'єрний стрибок.

Аналіз інформативних можливостей присяжних списків 1654 р. було розпочато В.В. Кривошеєю з метою розширення і уточнення персонального складу козацької старшини. Дослідником було локалізовано цілу групу антропонімів з присяжних списків як козацько-старшинських імен з «Реєстру» 1649 р. Це стосується багатьох відомих в історії осіб, серед яких є переяславські полковий обозний та писар, 8 сотників Переяславського полку, 3 колишніх та один майбутній переяславські полковники, а також майбутній наказний гетьман та кілька інших представників військового товариства Переяславського полку.

Проведений В.В. Кривошеєю попередній аналіз присяжних списків дозволив виявити невідомі раніше факти у біографії багатьох історичних осіб, встановити факт чи розширити період їх перебування на старшинських посадах, простежити походження частини старшини з козаків певної сотні. Подібна інформація є надзвичайно важливою у просопографічній характеристиці історичних осіб й дозволяє робити різноманітні подальші висновки.

Так, В.В. Кривошея локалізує згаданого у присязі обозного переяславського (першого з відомих) «Остафея Стасеева» як Остапа Стасевича, який вийшов із козаків Яготинської сотні. На думку дослідника, це міг бути яготинський сотник Остап Лисовець (1637 р.), другий осавул військовий у збройних силах Б. Хмельницького [9, с. 10].

Не викликає проблем і локалізація переяславського полкового писаря «Василея Євтифеева» (1654 р.) як Войтенка Василя Євтихійовича (1658 р.) чи Василевського Василя Євтихійовича (1657, 1659 рр.) [Там само, с. 10]. Оскільки сумнівно, щоб за 4 роки він вибився на свою посаду з рядових козаків, то його слід шукати серед старшини «Реєстру» 1649 р. У Переяславському полку тут фігурує «Васил Гоголевський сотник», який, на нашу думку, і є тим Василем Войтенком (Василевським) 1654–1658 рр. [12, с. 338].

В.В. Кривошея відзначає у присяжних списках також трьох колишніх полковників переяславських – Федора Лободу (Федор Лобода), Степана Сулиму (Степан Сулеменок) та Андрія Романенка (Андрей Романов) [9, с. 12]. Всі вони фігурують на старшинських посадах у «Реєстрі» 1649 р.

Багато уваги названим дослідником приділено також сотникам Переяславського полку. З їх числа В.В. Кривошея вказує на присутність у «Реєстрі» 1649 р. таких осіб як: Гнат Сезонович – козак сотні полкової Переяславської (1649), він же Ігнатей Созонав (1654); Остап Дашкович з Переяславської сотні Оверка Сидоровича (1649) – Остафей Дашков (1654); козак сотні Івана Коваленка Іван Яценко (1649) – Іван Яцкой (1654); син Кирила Хворостини Юхим Хворостиненко з Гельм'язівської сотні (1649) – Еуфим Хворостиненко (1654). Не викликає заперечень також визначення козака Биківської сотні Охріма Засядченка (1649) як сотника Биківського на ім'я Ефремь Быковской (1654), оскільки інших Охрімів у цій сотні у 1649 р. не було. І навпаки – 18 козаків на ім'я Іван у невеликій Вороньківській сотні (1649) не дають можливості ідентифікувати її сотника Івана Воронкувского (1654). Феодосей Береженко (1654), на думку В.В. Кривошеї, очолював сотню в Березані. На нашу думку, його прізвище не

пов'язане з ойконімом Березань – у «Реєстрі» 1649 р. цей козак записаний у сотні Романенковій під ім'ям Феско Бережинский. Сотник Никифор Омелянов (1654) – це козак Ничипор Царенко (1649) або Царенко Ничипір Омелянович – сотник басанський (1653–1657), отаман басанський (1679).

Цікава ситуація вимальовується з двома Дорогоненками – Лукою та Леонтьєм. В.В. Кривошея вказує на місцеве коріння роду щонайменше з 30-х рр. XVII ст. Він зазначає, що така форма написання прізвища дозволяє виявити ще одного представника роду у «Реєстрі» 1649 р. – переяславського козака Івана Дорогонця [9, с. 12–13]. На нашу думку, сам Івань Дорогонець (Вороньківська с., 1649) записаний у присяжних списках як Іван Левонтъев перед своїми двома синами, меншого з яких він назвав на честь свого батька. Старший син – Лукьян Дорогоненко (1654) – очевидно, це Лукьян Іванъченъко з сотні Чикменя (1649) [12, с. 323].

Добре відомий за численними джерелами також Яков Илинъ (1654) – козак Яготинської сотні Яцько Пекуленъко (1649), Пекулицький Яків Ілліч [9, с. 13].

Проведене В.В. Кривошеєю порівняння присяжних списків 1654 р. та «Реєстру» 1649 р. дозволило встановити сотенну приналежність окремих козаків. Для зручності їх імена було зведено у таблицю.

Присяга 1654 р.	Реєстр 1649 р.	Сотня (1649)
Данилов Остафей	Данилович Остап	Полкова
Федоров Офонасей	Федорович Опанас	полкова
Ярмолаев Тимофий	Ярмоленко Тимош	Полкова
Калита Авсей	Калитенко Евсей	Романенкова
Калинич Іван	Калениченко Іван	Романенкова
	Калениченко Іван	Романенкова
Григорьев Трофим	Грисенко Трохим	Івана Бабича
Кирилов Григорей	Кириченко Грицько	Івана Бабича
Сподпо(рнець)риннець(??) Захар	Подпоринский Захарка	Івана Коваленка
Іванков Федор	Іванченко Федор	Івана Коваленка
Яковлев Іван	Якубенко Іван	Чикменова
Григорьівъ Федор	Григорієвич Федяй	Чикменова
Дашков Степан	Дахнович Степан	Чикменова
Демянов Іван	Демченко Іван	Березанська
	Демченко Іван	Чикменова
	Демченко Іван	Івана Коваленка
Илинъ Яков	Пекуленко Яцько	Яготинська
Невернченской Сидор	Нестеровський Сидір	Бориспільська
Василевъ Степан	Василенко Степан	Козелецька сотня
Іванов Петръ	Іванченко Петро	Биківська

На нашу думку, існує можливість доповнити цю таблицю іменами ще деяких переяславських козаків, сотенну приналежність яких можна встановити. В удосконаленому вигляді ця таблиця виглядає таким чином (послідовність дана за присяжними списками):

Присяга 1654 р.	Реєстр 1649 р.	Сотня (1649)
Іванов Петръ	Іванченко Петро	Биківська
Дашков Степан	Дахнович Степан	Чикменова
Василевъ Степан	Василенко Степан	Козелецька сотня
	Ващенко Степан	Івана Коваленка
Кирилов Григорей	Кириченко Грицько	Івана Бабича
Илинъ Яков	Пекуленко Яцько	Яготинська

Ермолаев Тимофей	Ярмоленко Тимош	полкова
Демянов Іван	Демченко Іван	Березанська
	Демченко Іван	Чикменова
	Демченко Іван	Івана Коваленка
Сподпо(рнець)риннець Захар	Подпоринський Захарка	Івана Коваленка
Григорьев Трофим	Грисенко Трохим	Івана Бабича
Федоров Офонасей	Федорович Опанас	полкова
Григорьевъ Федор	Григориевич Федяй	Чикменова
Данилов Остафей	Данилович Остап	полкова
Калинин Іван	Калениченко Іван	Романенкова
	Калениченко Іван	Романенкова
Неванченской Сидор	Нестеровський Сидір	Бориспільська
Левонтъев Іванъ	Дорогонець Іван	Вороньківська
Дорогоненко Лукъян	Іванченко Лук'ян	Чикменова
Яковлев Іван	Якубенко Іван	Чикменова
	Ященко Іван	Івана Коваленка
Іванков Федор	Іванченко Федор	Івана Коваленка
Гладкой Іван	Гладкий Іван	полкова
Іванов Федор	Іванович Фесько	Івана Бабича
Іванов Семен	Іващенко Семен	Івана Коваленка
Гордунов Іван	Гордієнко Іван	Івана Коваленка
Фоминъ Карпъ	Хоменко Карпо	Бориспільська
Яцкович Михайло	Яценко Мисько	Гоголевська
Демидов Анисим	Пузій Онисько	Бориспільська
Трофимов Василей	Трохименко Васько	Чикменова
Іванов Василей	Іваненко Василь	Березанська
	Іванович Васько	Козелецька сотня
Максим Василей	Максименко Басил	Івана Коваленка
Федоров Іван	Баришполченко Іван	Бориспільська

У якості коментаря зазначимо, що є можливості для подальшої роботи з цією таблицею. Так, Захарка Подпоринський, чие ім'я московський писар спотворив до незрозумілого «Захар Сподпо(рнець)риннець», як свідчить його прізвисько (ад'ектонім), походив із нині затопленого старого с. Циблі, куток якого Подпоринці зараз розташований власне на березі Канівського водосховища, неподалік від сучасного с. Циблі [2, с. 255]. Степан Василевъ (1654) міг бути не лише Степаном Василенком (Козелецька сотня), але й Степаном Ващенком (сотня Івана Коваленка). Іван Яковлев (1654) може ототожнюватись не лише з Іваном Якубенком (сотня Чикменя), але й Іваном Ященком (сотня Івана Коваленка).

Крім козаків, що присягнули 8 січня, присяжні списки містять імена й козаків, що присягали 10 січня, яких приводив до присяги окольничий та намісник муромський Іван Васильович Алфер'єв. Серед них є два переяславських козака Іван Гладкой та Федор Іванов (1654), які легко ідентифікуються як Іванъ Гладкий (полкова сотня) [12, с. 315] та Феско Іванович (сотня Івана Бабича) (1649) [12, с. 326].

Серед козаків та міщан, що приймали присягу у Києві 17 січня, є й невелика кількість переяславських козаків, їх полкова чи сотенна приналежність у присяжних списках у кожному випадку зазначається окремо. Кілька з них фіксуються у «Реєстрі» 1649 р. Це Семен Іванов (1654) – Семен Іващенко (сотня Івана Коваленка) (1649), Іван Гордунов – Іван Гордієнко з цієї

ж сотні, Карпъ Фоминъ – Карпо Хоменко (Бориспільська сотня), та Михайло Яцкович – Мисько Яценко (Гоголевська сотня).

Із числа бориспільських козаків, які присягали у Києві 17 січня, привертають увагу Анисим Демидов (1654), якого ми ототожнюємо з Ониськом Пузієм (Бориспільська сотня), та Василей Трофимов – Васько Трохименко з тієї ж сотні (1649). Далі у списках фігурує ще одна невелика група переяславських козаків, серед них ідентифікуються Василей Іванов (1654) – Василь Іваненко (Березанська сотня) або Васько Іванович (Козелецька сотня), та Василей Максим – Басил Максименко (сотня Івана Коваленка). Ще один колишній борисполець, який присягав 18 січня у Києві – Іван Федоров (1654) – на нашу думку, це Іванъ Барышъполченко з Бориспільської сотні [12, с. 334]. У присяжних списках зазначено, що Іван Федоров «(Перешол) з Барышъполя» [9, с. 93].

Отже, навіть перші спроби порівняльного аналізу цих двох антропонімічних джерел – присяжних списків 1654 р. та «Реестру» 1649 р. – дозволяють встановити низку невідомих раніше фактів, пов'язаних з діяльністю названих у цих документах осіб. В.В. Кривошея однозначно встановив, що такі дані свідчать про представницький характер списку козаків Переяславського полку: «Враховуючи, що увесь полк складав присягу пізніше, вважаємо, що його репрезентанти в перший день складання присяги – це військове товариство полку. На користь цього свідчить як знаходження попередньо цих козаків на високих урядових посадах (до полковника включно), так і представництво від сотень полку» [9, с. 14]. Поглиблене ж вивчення цих джерел, без сумніву, дасть можливість виявити нову історичну інформацію, значно збільшивши джерелознавчі можливості інших джерел – антропонімічних, топонімічних, картографічних.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Аброскін П. Київщина козацька: люди і долі / П. Аброскін, В. Кривошея, О. Стасенко. – К.: Видавничий дім «Стилос», 2004. – 183 с.
2. Колибенко О. Топоніми та топооснови Переяславщини у «Реєстрі всього Війська Запорозького» / О. Колибенко, О. Колибенко // Історико-географічні дослідження в Україні. Збірник наукових праць. – К.: Інститут історії України НАНУ, 2006. – Число 9. – С. 252–261.
3. Кривошея В.В. Генеалогія українського козацтва: Нариси історії козацьких полків / В.В. Кривошея. – К.: Стилос, 2002. – 396 с.
4. Кривошея В.В. Генеалогія українського козацтва: Переяславський полк / В.В. Кривошея. – К.: Видавничий дім «Стилос», 2004. – 418 с.
5. Кривошея В.В. Національна еліта Гетьманщини (Персональний склад і генеалогія. 1648–1782 рр.) / В.В. Кривошея, В.М. Орел. – К.: ІПіЕНД НАНУ, 1998. – Ч. I. – 269 с.
6. Кривошея В.В. Українська козацька старшина. Ч. 1. Урядники гетьманської адміністрації: Реєстр / В.В. Кривошея. – К., 1997. – 103 с.
7. Кривошея В.В. Українська козацька старшина. Ч. 2. Синодики як джерело до козацько-старшинської генеалогії / В.В. Кривошея. – К., 1998. – 83 с.
8. Кривошея В.В. Українська шляхта напередодні визвольної війни середини XVII століття (історико-географічні та історико-генеалогічні матеріали) / В.В. Кривошея. – К.: ІПіЕНД НАНУ, 2000. – 139 с.
9. Переяслав. 1654 р. / Упор. В.В. Кривошея, С.М. Горобець, Б.О. Вакка. – К.: ДП «НВЦ «Пріоритети», 2012. – 148 с.
10. Переяславська рада 1654 року: історичне значення та політичні наслідки: Збірник наукових статей / Редкол. А.М. Гуржій, В.С. Журавський, І.Ф. Курас та ін. – Переяслав-Хмельницький, 2004. – 350 с.
11. Переяславська рада 1654 року (Історіографія та дослідження) / Редкол. П. Сохань, Я. Дашкевич, І. Гирич та ін. – К.: Смолоскип, 2003. – XX + 890 с.
12. Реєстр Війська Запорозького 1649 року: транслітерація тексту / Відп. ред. Ф.П. Шевченко, підгот. О.В. Тодійчук. – К.: Наукова думка, 1995. – 592 с.
13. Смолій В.А. Українська національна революція XVII ст. (1648–1676 рр.) / В.А. Смолій,

В.С. Степанков. – К.: Видавничий дім «Альтернативи», 1999. – 352 с.

REFERENCES

1. Abroskin P. Kyivshhyna kozacz`ka: lyudy i doli / P. Abroskin, V. Kryvosheya, O. Stasenko. – K.: Vydavnychyj dim «Stylos», 2004. – 183 s.
2. Kolybenko O. Toponimy ta topoosnovy Pereyaslavshhyny u «Reyestri vs`ogo Vijs`ka Zaporoz`kogo» / O. Kolybenko, O. Kolybenko // Istoryko-geografichni doslidzhennya v Ukrayini. Zbirka naukovykh prac`. – K.: Instytut istoriyi Ukrayiny NANU, 2006. – Chyso 9. – S. 252–261.
3. Kryvosheya V.V. Genealogiya ukrajins`kogo kozacztva: Narysy istoriyi kozacz`kych polkiv / V.V. Kryvosheya. – K.: Stylos, 2002. – 396 s.
4. Kryvosheya V.V. Genealogiya ukrajins`kogo kozacztva: Pereyaslavs`kyj polk / V.V. Kryvosheya. – K.: Vydavnychyj dim «Stylos», 2004. – 418 s.
5. Kryvosheya V.V. Nacional`na elita Get`manshhyny (Personal`nyj sklad i genealogiya. 1648–1782 rr.) / V.V. Kryvosheya, V.M. Orel. – K.: IPIEND NANU, 1998. – Ch. I. – 269 s.
6. Kryvosheya V.V. Ukrajins`ka kozacz`ka starshyna. Ch. 1. Uryadnyky get`mans`koyi administraciyi: Reyestr / V.V. Kryvosheya. – K., 1997. – 103 s.
7. Kryvosheya V.V. Ukrajins`ka kozacz`ka starshyna. Ch. 2. Synodyky yak dzherelo do kozacz`ko-starshyns`koyi genealogiyi / V.V. Kryvosheya. – K., 1998. – 83 s.
8. Kryvosheya V.V. Ukrajins`ka shlyaxta naperedodni vyzvol`noyi vijny seredyny XVII stolittya (istoryko-geografichni ta istoryko-genealogichni materialy) / V.V. Kryvosheya. – K.: IPIEND NANU, 2000. – 139 s.
9. Pereyaslav. 1654 r. / Upor. V.V. Kryvosheya, S.M. Gorobecz`, B.O. Vakka. – K.: DP «NVCz «Priorytety», 2012. – 148 s.
10. Pereyaslavs`ka rada 1654 roku: istorychne znachennya ta politychni naslidky: Zbirnyk naukovykh statej / Redkol. A.M. Gurzhij, V.S. Zhuravs`kyj, I.F. Kuras ta in. – Pereyaslav- Khmel`nycz`kyj, 2004. – 350 s.
11. Pereyaslavs`ka rada 1654 roku (Istoriografiya ta doslidzhennya) / Redkol. P. Soxan`, Ya. Dashkevych, I. Gyrych ta in. – K.: Smoloskyp, 2003. – XX + 890 s.
12. Reyestr Vijs`ka Zaporoz`kogo 1649 roku: transliteraciya tekstu / Vidp. red. F.P. Shevchenko, pidgot. O.V. Todijchuk. – K.: Naukova dumka, 1995. – 592 s.
13. Smolij V.A. Ukrajins`ka nacional`na revolyuciya XVII st. (1648–1676 rr.) / V.A. Smolij, V.S. Stepankov. – K.: Vydavnychyj dim «Al`ternatyvy», 1999. – 352 s.

Колыбенко Е., Колыбенко А. Переяславские казаки на Переяславской раде 1654 г.

В статье сделана попытка сравнительного анализа двух антропонимических источников – «Реестра всего Войска Запорожского» 1649 г. и присяжных списков 1654 г.

Только после публикации присяжных списков 1654 г. появилась возможность очертить узкий круг лиц, задействованных в этом историческом событии – «Переяславской раде», и максимально полно их локализовать. Анализ информативных возможностей присяжных списков 1654 г. был начат В.В. Кривошеей с целью расширения и уточнения персонального состава казацкой старшины. Им была локализована целая группа антропонимов из присяжных списков как казацко-старшинские имена из «Реестра» 1649 г., а также выявлены неизвестные раньше факты в биографии многих исторических лиц, установлен факт или расширен период их пребывания на старшинских должностях, прослежено происхождение части старшины из казаков определенной сотни.

Сделанный сравнительный анализ этих двух источников позволил дополнить и подтвердить точку зрения В.В. Кривошеи о представительском характере списка присяги казаков Переяславского полка, о чем свидетельствует как

пребывание раньше этих казаков на высоких должностях, так и представительство от сотен полка. Углубленное же изучение этих источников даст возможность выявить новую историческую информацию, значительно увеличив источниковедческие возможности других источников – антропонимических, топонимических, картографических.

Ключевые слова: *Переяславская рада, присяжные списки, переяславские казаки, «Реестр всего Войска Запорожского» 1649 г., казацкая старшина.*

Kolybenko O., Kolybenko O. Cossacks of Pereyaslav on Pereyaslavs'ka council for 1654.

The paper attempts a comparative analysis of two sources anthroponimical – «Registry of all troops Zaporizhzhya» 1649 and 1654 lists of jurors.

Only after the publication of the jury lists in 1654 an opportunity to outline a narrow circle of persons involved in this historic event – «Pereyaslavs'ka Rada» and localize them as fully as possible. Informative analysis capabilities jury list was started in 1654 V. Kryvosheya to expand and clarify the personal composition of the Cossack. They were a group of localized antroponyms of jury lists as Cossack officers' names from the «Registry» in 1649, as well as previously unknown facts revealed in the biographies of many historical figures, an established fact or expanded their presence on the officers' positions traced origin part of elders Cossacks certain hundred.

Made a comparative analysis of these two sources will complement and support the view V. Kryvosheya of representative character list oath Perejaslav Cossacks Regiment, as evidenced as staying ahead of the Cossacks in high positions, and representation from hundreds Regiment. In-depth study of these same sources will allow to detect new historical information, significantly increasing the possibility of other sources of sources – anthroponimical, toponymic, map.

Key words: *«Pereyaslavs'ka Rada», the jury lists, Cossacks of Pereyaslav, «Registry of all troops Zaporizhzhya» in 1649, the Cossacks.*

Одержано 15.01.2014